

ПРЕС КЛИПИНГ

25. мај 2012.

НАСЛОВИ

Неће бити новца за одржавање путева;(стр.2)
Србија у рецесији и следеће године;(стр.2)
Без помоћи државе култура тешко може да преживи;(стр.4)
За пензије треба пет милијарди евра;(стр.6)
Србија у рецесији до краја 2013.;(стр.7)
Осло: Штрајкују после 30 година;(стр.8)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:381121-Nece-bit-i-novca-za-odrzavanje-puteva>

Неће бити новца за одржавање путева

Т. С.

У "Путевима Србије" кажу да са новцем који имају на располагању, могу да одржавају саобраћајнице само до нивоа да буду безбедне за саобраћај

Годишње је за одржавање потребно минимум 240 милиона евра

"ПУТЕВИ Србије" добили су у среду сертификат за успостављени систем квалитета ИСО 9001:2008, чиме је ово предузеће ушло у ред оних која послују по највишим међународним стандардима.

Милутин Мркоњић, министар инфраструктуре, каже да ће квалитет наших саобраћајница за наредних неколико година бити барем онакав какав је у осталим земљама у окружењу и то је задатак будуће владе - да се заврши комплетна мрежа аутопутева по европским стандардима.

- Са новом Владом Србије покушаћемо да нађемо решење и да нам се бар врати приход од дела акцизе на гориво, јер смо по том основу у овој години ускраћени за 10 милијарди динара - каже Зоран Дробњак, генерални директор "Путева". - Део путне мреже са око 5.000 километара поверен је по новој категоризацији путева локалним самоуправама на одржавање, али мислим да они за то нису стручни нити ће имати новац.

Вредност путне мреже Србије процењује се на четири милијарде евра, што је без обзира на стање саобраћајница велико богатство. Годишње је за одржавање потребно минимум 240 милиона евра. У "Путевима" кажу да са новцем, који имају на располагању, могу да одржавају саобраћајнице само до нивоа да буду безбедне за саобраћај.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Srbija-u-recesiji-i-sledece-godine.sr.html>

Србија у рецесији и следеће године

У наредних годину и по дана не можемо очекивати раст привредних активности, оцењује Хасан Ханић, декан Банкарске академије

Србија ће све до краја 2013. године бити у рецесији. Ову песимистичну процену изнео је јуче Хасан Ханић, декан Београдске банкарске академије на представљању најновијег броја билтена Макроекономске анализе и прогнозе (МАП).

– То значи да у наредних годину и по дана не можемо очекивати раст привредних активности. Разлози за такву процену су и спољашњи и унутрашњи. С једне стране то је криза јавног дуга у

еврозони која и даље траје, самим тим и пад увозне тражње. Што за нас значи смањење извоза. Ситуацију додатно компликују и политички фактори – казао је Ханић.

Бруто домаћи производ, односно све оно што привреда ствара, у првом тромесечју ове године у поређењу са последњим кварталом прошле године био је у паду од 0,5 одсто, додаје. Међутим, упоређивано са истим периодом прошле године пад економске активности износи минус 1,5 одсто, оцењују аутори билтена МАП.

Ханић сматра да је незапосленост у Србији веома висока и да по том основу нећемо имати тај важан извор привредног раста. Што ће опет довести до тога да падне тражња у малопродајама. Последишно, то за узрок има слабљење производње, што опет смањује општу привредну активност, објаснио је Ханић то врзино коло у коме се српска економија налази.

Према Ханићевој оцени, динар у последњих неколико месеци убрзано слаби па је од почетка године опао за више од 10 одсто. Томе јесте кумовала политичка неизвесност коју са собом носе избори, али су узроци јачања евра пре свега економски.

– Курс је одраз понуде и тражње. До девиза у Србији може да се дође извозом, односно продајом робе у иностранству или приливом капитала по основу страних директних инвестиција. С обзиром на то да извоз слаби, а да страних улагања у овој години није било то повећава тражњу за девизама, па динар слаби упркос значајним интервенцијама Народне банке Србије. Према нашој рачуници у последњих 20 дана дневно је на одбрану курса трошено по 27 милиона евра – оцењује Ханић.

Он чак и износи процену да се очекује да ће национална валута клизити све до нивоа од чак 120 динара за један евр. То је, каже Ханић, горња граница до које ће се кретати курс у овој години.

Иако оцењује да међугодишња инфлација од 2,7 одсто никада није била нижа у последње 32 године, додаје и то да се очекује да ће у другој половини године цене ипак расти.

Према процени аутора МАП-а јавни, односно дуг државе, ће до краја године достићи 50 одсто БДП-а. По закону, он не може да буде већи од 45 процената. Спољни дуг, односно све што дугују држава, привреда и грађани, биће на нивоу од 75 одсто.

– Према критеријумима Светске банке високо задужена је она земља чији укупни дугови прелазе 80 одсто БДП-а. То значи да Србија није у категорији високо задужених земаља, али када се има у виду све оно што доспева у наредном периоду онда има разлога за забринутост – сматра Ханић.

Дејан Ерић, директор Института економских наука, потписао је писмо са препорукама новом премијеру, ко год он био. На његовом списку налази се 11 хитних мера. Председнику владе он, у име аутора билтена МАП, сугерише да настави са европским интеграцијама, али и да објави рат економским непријатељима као што су незапосленост и сиромаштво. Све могућности нови премијер требало би да усмери на повећање производње, али и да стабилизује јавне финансије. Под тим подразумева и смањење расхода, али и повећање неких прихода као што су акцизе и порез на додату вредност (ПДВ). Нова влада мора да пружи подршку малим и средњим предузећима, која неће бити само декларативна, набрајао је Ерић, али и да заустави тренд раста јавног дуга. Премијеру се саветује да брже смењује неефикасне ministre и државне службенике да укине монопол на савете, јер једни исте експерти су увек консултанти, а криза тражи различита решења. Требало би и хитно реформисати пензиони систем и реструктурирати јавна предузећа, али и унети више енергије и оптимизма. **А. Телесковић**

„Култура између потрошње и производње - културне/креативне индустрије и конкурентност“, у организацији Академске групе Академика

Без помоћи државе култура тешко може да преживи

АУТОР: ЉИЉАНА БУКВИЋ

Београд - Да ли култура као општи интерес треба у целини да буде под окриљем државе да би могла да преживи тешка времена, да ли је искључиво сурово тржиште оно које ће пресудити шта ваља и шта је културно добро, а шта није, да ли је вредно пажње једино оно што је тржиште препознало као добро, док идеје и креације које нису успеле да се продају ни не завређују пажњу јавности, неке су од дилема које су на дискусији „Култура између потрошње и производње - креативне индустрије и конкурентност“ покушали да разреше културолози, професори, економисти.

У првој од пет у низу панел-дискусија, које у Заводу за проучавање културног развитка организује Академска група Академика као део пројекта „Доситхеус: Професионални развој за предузетништво у култури“, водила се права мала дебата, у којој на крају није било победника, али у којој се на моменте разговарало врло динамично и аргументовано о конкретној културној индустрији, контроверзама које је прате, перспективама самог система културе.

Покушавајући да пронађе праву дефиницију за појам креативне индустрије професорка Универзитета уметности у Београду Милена Драгићевић Шешић запитала се да ли је то само поштапалица, термин који је „мекдоналдизовао“ друштво или нова утопија јавних политика. „Можда је то само буђење лажних нада онима који су у овим временима остали без посла да ће доћи до регенерисања градова ако се у њима покрену креативне индустрије“, рекла је Драгићевић Шешић. Она истиче да је апсолутно против тога да се све у култури сведе на економску валоризацију. Јавном сектору, напомиње она, недостаје креативности јер се код нас и даље на руководеће места директори „постављају, а не бирају“. „Јавни сектор у култури може да буде креативан само ако није под притиском политике. У културу се улази само ако имате страст за њом, а не зато што желите да зарадите“, истиче Драгићевић Шешић. Култура је та која постоји да би, како каже професорка, раздрмала, активирала, покренула, а не да би стварала радна места и паковала све у стандардизоване формате забаве. Међутим, Александар Стевановић из Центра за слободно тржиште тврди да „тешко да постоји нешто што се не може превести у новац“.

- Тржиште је оно које показује да ли је нешто добро или не, тржиште вас поставља тамо где треба да будете. Дубоко верујем у то да оно за чим не постоји тражња на тржишту - не знам зашто би постојало. Можда је право питање због чега има превише писаца које нико неће да чита - рекао је Стевановић и изазвао буру незадовољства међу гостима дискусије, нарочито људи из издавачких кућа који се баве штампањем мање популарне литературе. Стевановић каже да писци који се жале на мале зараде, морају да обрате пажњу на тржиште које тиме вероватно шаље поруку да тренутно има превише људи који се баве тиме. Директор издавачке куће Цлио Зоран Хамовић стао је у одбрану „мање популарних“ књига.

- Ми, на пример, штампамо књигу која се бави музеологијом. Ја знам да ми од те књиге не можемо да направимо звезду, али нам је, с друге стране, такво нешто неопходно. Морамо да чувамо културу - истакао је Хамовић. У одбрану ове тезе из публике су стигле опаске да многи велики уметници никада не би стекли признање да су се ослањали само на тржиште.

Слично је и са културним догађајима. Цез фестивал Нишвил успео је да прегрми прве потешкоће уз помоћ државе и донатора. „Дошли смо у ситуацији да можемо да преживимо. У Србији је бављење културом, нарочито цезом чист мазохизам“, рекао је директор Нишвила Иван Благојевић представљајући свој начин борбе са изазовима са којима се култура у нашој земљи данас сусреће.

- Имамо у плану да ових дана покренемо битку за културу, чекали смо да прођу избори. И то у три сегмента, један су медији, потом образовање и пореско законодавство - истакао је Благојевић. С овим последњим, каже, имају великих проблема јер ко жели да се бави културом „треба да плати пореска оптерећења која су већа у поређењу са било којом трговином“.

- Пореска управа је та која процењује како да примени закон и ако нисте довољно храбри, онда све то морате да платите и новца за програм онда нема довољно - наглашава Благојевић и додаје да је за ПУ писано мишљење Министарства финансија као Библија. Проблем је и са донаторима којих је тренутно, како каже, „два и по“, за разлику од ранијих година када је Раднички из Ниша, на пример, имао 150 до 200 спонзора.

Уредник сајта макроекономија.орг Мирослав Здравковић направио је истраживање покушавајући да проучи на ком су нивоу тренутно у Србији креативне индустрије. Број запослених у четири области услужних делатности које је Здравковић изабрао за своје истраживање, а међу којима су области информације и комуникације, стручне и научне делатности, уметности, забаве и рекреације, као и осталих услужних делатности, порастао је у последњих десет година са 106.000 на 126.000.

- Удео свих ових делатности у БДП-у Србије је 11,1 одсто, а раст у области информација и комуникација је очигледан, нарочито када се пореди са неким другим областима попут пољопривреде у којој је 500.000 људи мање него пре 10 година - истакао је Здравковић. Гледајући према структури запослених, нагласио је Здравковић, пре свега ИТ сектор бележи раст и то у урбаним срединама. Више од 55 одсто од укупног броја запослених у овој индустрији (анализираним областима) је у Београду. У свету креативне индустрије чине три одсто укупне светске трговине, док је у Србији, према његовим речима, укупан доходак овог сектора у спољној трговини 3,2 милијарде евра, од чега 0,8 милијарди иде на туризам.

У прилог расту који бележе креативне индустрије код нас иде и податак економисте Горана Николића који је, поредећи прошлу годину са 2007, приметио да је раст у области комуникација за тај период чак 120 одсто, односно да је у 2011. извоз овог сектора био 172

милиона евра. Раст, додуше, знатно мањи у односу на онај који је забележио сектор комуникација, направљен је и у осталим услужним делатностима (35 одсто). „Суштина је да креативна индустрија није битније погођена кризом“, нагласио је Николић.

Директор Центра за емпиријске студије културе у Нишу и социолог Предраг Цветичанин рекао је да је „бити индивидуа у Србији прилично опасно“, као и да су за настанак креативне индустрије и њен опстанак потребне три претпоставке - заштита ауторских права, функционалност судства и једноставан порески систем. „Осим тога, креативна индустрија подразумева да постоји таленат, технолошка поткрепљеност, као и толеранција. Таленат природно бежи из Србије, технолошки заостајемо за светом, а о толеранцији - да ли треба да говорим“, рекао је Цветичанин. Помињући истраживање које је урадио пре неколико година, Цветичанин је рекао да је тада 67 одсто испитаника рекло да за културу може да издвоји мање од 12 евра месечно, а да је свега један одсто оних који су рекли да су спремни да потроше на културу више од 100 евра.

- Код нас доминира култура у зависности од тога чији начин живота доминира у друштву. Ми смо имали класични културни рат деведесетих, који се с мањом жестином наставља и данас. Јер кад ви имате доминантну културу ви сте завршили пола посла - истакао је Цветичанин. Ако нешто карактерише културу у Србији, напоменуо је он, онда је то плурализам култура у пракси, где имамо на делу елитну, класичну културу којом се занима један до два одсто грађана и популарну, урбану. „Држава треба да се меша тамо где није могуће постићи економску цену, а где имате интерес да образujete још неког, ту треба да постоје донатори и држава који ће то помоћи. Држава треба да помогне свима док расту, помоћ није више толико неопходна онима који су направили економски успех. И не сме да спречава тај успех пореским оптерећењима“, рекао је Цветичанин и констатовао да ситуација у српској култури није оптимистична, као у осталом и у другим сферама друштва.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/za-penzije-treba-pet-milijardi-evra>

За пензије треба пет милијарди евра

У 2011. години више од 40 милијарди динара месечно издвајано за пензије и остала права из ПИО у бруто износу, каже директорка Фонда ПИО Драгана Калиновић.

То право лане је остварило више од 96.000 нових пензионера.

„Фонд омогућава остваривање права из пензијског инвалидског осигурања за око 4,5 милиона осигураника, пензионера и послодаваца, а пет пута месечно исплаћиване су пензије и остале накнаде за 1.638.645 пензионера“, рекла је Калиновић на седници Управног одбора Фонда ПИО.

Она је навела да је по том основу претходне године исплаћено 493,7 милијарди динара, а да је у Фонду урађено око 600.000 решења, уверења и осталих потврда.

Указујући да је на крају 2011. године Фонд имао 1.638.645 пензионера, она је истакла да је од тог броја из категорије запослених 1.357.846, самосталних делатности 61.851, пољопривредних

218.948 пензионера, а по врстама права - 938.702 старосних пензионера, 345.300 инвалидских и 354.643 породичних пензионера. Калиновић је нагласила да је у Србији очигледан тренд смањења броја инвалидских пензионера, који су пре 10 година чинили трећину укупног броја пензионера.

„Као што је очекивано, највећи број нових пензионера забележен је из категорије запослених - 57 одсто старосних, 21 инвалидских и 22 посто породичних,, рекла је директорка Фонда ПИО.

Према њеним речима, што се броја нових пензионера тиче у 2011. је у односу на 2010. индекс повећан за 0,74 одсто.

Калиновић је истакла да је Фонд у претходној години постигао изванредне резултате.

„Број нерешених захтева је испод месечног прилива нових захтева. Немамо старе заостале предмете, односно захтеве поднете пре 2010. године”, рекла је Калиновић.

Калиновић је навела да су укупни приходи Фонда претходне године износили 501 милијарду динара, од чега је 265,6 милијарди обезбеђено из изворних прихода, а остали део, 47,1 одсто, чиниле су дотације државе.

ПРЕИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1035:srbija-u-recesiji-do-kraja-2013&catid=31&Itemid=101

Србија у рецесији до краја 2013.

Србија ће до краја 2013. године бити у рецесији, процена је економиста Београдске банкарске академије (ББА) и Института економских наука. Привредни раст је у првом тромесечју ове године био нижи за 1,3 процентна поена у односу на исти период 2011. године. Пад је доста велики и због тога су наше оцене да ће Србија у наредних годину и по дана, односно до краја 2013. године бити у рецесији, рекао је јуче декан ББА Хасан Ханић, на презентацији билтена Макроекономске анализе и прогнозе, који издају ове институције. То запажање Ханић темељи и на податку даје у првом кварталу ове године бруто домаћи производ (БДП) земље пао за 0,5 одсто у односу на последњи квартал 2011. године.

Ситуација у окружењу и у свету - криза дуга у Еврозони и пад увозне тражње, утицаће на извоз земље, те у наредних годину и по дана не можемо очекивати пораст економске активности и решење проблема незапослености, тврди Ханић. Он је подсетио да је Србија у прошлој години имала раст БДП-а од 1,6 одсто, 2010. године око један одсто, док је 2009. године имала пад од 3,5 процената. Код нас се у макроекономска кретања редовно уплићу и политички фактори - биће потребно време да се формира влада и да она усвоји свој економски програм који ће морати да укључи хитно решавање буџетског дефицита и раста јавног дуга, оценио је, наводећи да су процене да ће јавни дуг до краја године достићи 50 одсто БДП-а. Ханић је истакао и да забрињава убрзано слабљење динара, који је од почетка године у односу на евро ослабио за десет процената. Крајем јануара имали смо однос 104,6 динара за евро, а данас је 115,5 динара. За непуна четири месеца динар је ослабио преко десет процената. То је изузетно интензивно слабљење, можда у тако кратком интервалу најинтензивније у последњих неколико година, оценио је Ханић. Овај економиста сматра да је до слабљења динара дошло не само због

неизвесности избора, већ и због односа понуде и тражње за девизама. Понуда је слаба а то су углавном приливи од извоза производа и услуга и стране директне инвестиције које у претходном периоду нисмо имали, нагласио је. Према оцени продекана Београдске банкарске академије Зорана Грубишића, не може се искључити ни то да на слабљење домаће валуте утичу и девизне обавезе земље које ове године стижу на наплату. Иако не постоји добар увид у рочност тих обавеза, процене су да значајна сума за наплату доспева ове године, односно око 3,5 милијарди евра, казао је, објашњавајући да све то утиче на појачану тражњу за девизама и притисак на динар. Тањуг (опширније на 20. страни)

Курс евра ове године до 120 динара

Економиста Хасан Ханић каже да је дошао до рачунице да је Народна банка Србије у последњих двадесет дана у просеку дневно интервенисала са преко 27 милиона евра. Ханић је оценио да би курс до 120 динара за један евро могао да буде горња граница до краја ове године. Очењује се да би то била равнотежна цена која би смањила притиске на тражњу за девизама, додао је. Тањуг, Бета

http://www.b92.net/biz/vesti/svet.php?yyyy=2012&mm=05&dd=24&nav_id=612326

Осло: Штрајкују после 30 година

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Осло -- Запослени у јавном сектору Норвешке ступили су у штрајк, први пут у скоро три деценије, након што су неуспешно окончани преговори о степену повећања зарада.

Спор је настао пошто је влада левог центра понудила повећање плата за 3,75 одсто, а синдикати радника у јавном сектору затражили да се зарада њихових чланова увећа колико и у приватном сектору, за скоро 4,3 одсто.

Прекид рада одразиће се на школе, центре за дневну негу, па чак и затворе, полицију и царинске службе, као и на општинску администрацију, саобраћајне и лучке управе, јавила је агенција Франс прес.

Водећи синдикати Унио и ЛО критиковали су владу и општинске власти јер не прихватају "праведне захтеве за повећање зарада у нивоу са осталом радном снагом".

Новинска агенција НТБ наводи да у штрајку учествује око 30.000 од укупно 600.000 државних и општинских службеника, а очекује се да ће се обустави рада прикључити још људи, осим ако поједини синдикати не издејствују договор са централном и локалним

властима.

Ово је у последњих 28 година први штрајк у јавном сектору Норвешке, земље са највишим животним стандардом на свету.